

Правління Національного банку України

ПОСТАНОВА

04 серпня 2016 року

м. Київ

№ 366

Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України

Відповідно до статей 7, 15, 25, 44, 56 Закону України “Про Національний банк України”, Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 “Про систему валютного регулювання і валютного контролю”, Законів України “Про електронні документи та електронний документообіг”, “Про електронний цифровий підпис”, з метою вдосконалення порядку проведення деяких валютних операцій Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Зміни до Положення про порядок та умови торгівлі іноземною валютою, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 10 серпня 2005 року № 281, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29 серпня 2005 року за № 950/11230 (зі змінами), що додаються.

2. Друге речення пункту 3.5 глави 3 Інструкції про порядок видачі індивідуальних ліцензій на здійснення інвестицій за кордон, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 16 березня 1999 року № 122, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 26 квітня 1999 року за №259/3552 (зі змінами), викласти в такій редакції: “Уповноважений банк зберігає копію ліцензії для обліку та контролю”.

3. Друге речення пункту 4.8 глави 4 Положення про порядок видачі індивідуальних ліцензій на переказування іноземної валюти за межі України для оплати банківських металів та проведення окремих валютних операцій, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 17 червня 2004 року № 266, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 16 липня 2004 року за № 897/9496 (зі змінами), викласти в такій редакції: “Уповноважений банк зберігає копію ліцензії для обліку та контролю”.

4. Пункт 3.11 глави 3 Положення про порядок іноземного інвестування в Україну, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 10 серпня 2005 року № 280, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 29 серпня 2005 року за № 947/11227 (зі змінами), викласти в такій редакції:

“3.11. Уповноважений банк проводить операції, зазначені в пунктах 3.9, 3.10 глави 3 цього Положення, на підставі оригіналів відповідних документів (у тому числі електронних документів) або копій в електронній/паперовій формі з оригіналів документів на паперових носіях інформації.

Копії документів в електронній формі створюються клієнтом шляхом сканування з оригіналу документа на паперовому носії інформації та засвідчуються електронним цифровим підписом клієнта (для юридичних осіб – підписом уповноваженої особи), накладеним відповідно до вимог законодавства у сфері надання послуг електронного цифрового підпису (далі – електронна копія документа). Електронні копії документів можуть подаватися засобами програмно-технічного комплексу “клієнт-банк”, “клієнт-Інтернет-банк” тощо та повинні залишатися в уповноваженому банку на зберіганні в електронному архіві.

Копії документів у паперовій формі мають бути засвідчені підписом клієнта (для юридичних осіб-резидентів – підписом керівника або заступника керівника) і відбитком його печатки (за наявності) та залишаються в уповноваженому банку на зберіганні”.

5. Унести до глави 3 Положення про порядок виконання банками документів на переказ, примусове списання і арешт коштів в іноземних валютах та банківських металів, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 28 липня 2008 року № 216, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 01 жовтня 2008 року за № 910/15601 (зі змінами), такі зміни:

1) пункт 3.4 викласти в такій редакції:

“3.4. Платник має подати до уповноваженого банку разом із платіжним дорученням в іноземній валюті оригінали документів (у тому числі електронних документів) та копії або лише копії документів відповідно до нормативно-правових актів Національного банку, які потрібні уповноваженому банку для здійснення валютного контролю за правомірністю переказу іноземної валюти з рахунку платника.

Копії з оригіналів документів на паперових носіях інформації подаються платником до уповноваженого банку в електронній/паперовій формі.

Копії документів в електронній формі, які є підставою для здійснення переказу, створюються платником шляхом сканування з оригіналу документа на паперовому носії інформації, засвідчуються електронним цифровим підписом платника, накладеним відповідно до вимог законодавства у сфері надання послуг електронного цифрового підпису (далі – електронна копія документа). Електронні копії документів можуть подаватися засобами

програмно-технічного комплексу “клієнт-банк”, “клієнт-Інтернет-банк” тощо (якщо це визначено в договорі між банком та платником) та повинні залишатися в уповноваженому банку на зберіганні в електронному архіві.

Копії документів у паперовій формі засвідчуються підписами відповідальних осіб платника і відбитком печатки (за наявності) та залишаються в уповноваженому банку на зберіганні.

Платник має право не надавати документи, які є підставою для здійснення переказу, якщо він здійснює переказ у межах України зі свого поточного або вкладного (депозитного) рахунку з метою поповнення свого поточного (карткового) або вкладного (депозитного) рахунку, погашення кредиту та процентів за рахунок власних [не куплених на міжбанківському валютному ринку України (далі - МВРУ)] коштів тощо”;

2) абзац перший пункту 3.12 доповнити двома новими реченнями такого змісту: “Лист про відкликання подається платником у паперовій формі або у формі електронного документа засобами програмно-технічного комплексу “клієнт-банк”, “клієнт-Інтернет-банк” тощо (якщо це визначено в договорі між банком та платником). Лист про відкликання у формі електронного документа засвідчується електронним цифровим підписом платника з урахуванням вимог законодавства в сфері надання послуг електронного цифрового підпису”.

6. Абзац п'ятнадцятий пункту 3.6 глави 3 розділу II Положення про застосування Національним банком України заходів впливу, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 17 серпня 2012 року № 346, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17 вересня 2012 року за № 1590/21902 (зі змінами), виключити.

7. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Правління Національного банку України від 22 вересня 2014 року № 592 “Про проведення валютних операцій”.

8. Департаменту відкритих ринків (Пономаренко С. В.) довести зміст цієї постанови до відома банків України для використання в роботі.

9. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на заступника Голови Національного банку України Чурія О. Є.

10. Постанова набирає чинності з 12 серпня 2016 року.

Голова

В. О. Гонтарева

Інд. 40

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
04 серпня 2016 року № 366

Зміни

до Положення про порядок та умови торгівлі іноземною валютою

1. Абзац третій пункту 15 розділу I виключити.

2. У розділі II:

1) у главі 1:

абзаци шостий та сьомий пункту 1 викласти в такій редакції:

“Купівля, обмін іноземної валюти з метою проведення розрахунків з нерезидентом за поставлені в Україну товари (які відповідно до законодавства України підлягають митному оформленню) здійснюються суб’єктом ринку за наявності в електронних реєстрах митних декларацій інформації про митні декларації, що є підставою для ввезення товарів та їх випуску у вільний обіг на митній території України за відповідним зовнішньоекономічним договором клієнта-резидента (крім тимчасових митних декларацій, за якими купівля, обмін іноземної валюти не здійснюються).

Купівля, обмін іноземної валюти з метою оплати векселя, яким резидент-імпортер оформив заборгованість перед нерезидентом за договором, дозволяються лише за наявності в електронних реєстрах митних декларацій інформації про ввезення та випуск у вільний обіг на митній території України товарів (які відповідно до законодавства України підлягають митному оформленню) або в разі пред’явлення документа, який згідно з умовами зовнішньоторговельного договору засвідчує виконання нерезидентом робіт, отримання резидентом послуг. У разі митного оформлення товарів тимчасовими митними деклараціями купівля, обмін іноземної валюти не здійснюються”;

абзац третій пункту 3 доповнити новим реченням такого змісту: “Суб’єкт ринку зобов’язаний надати інформацію про незавершені розрахунки резидента за зовнішньоекономічним договором не пізніше п’ятого робочого дня з дня отримання звернення суб’єкта ринку, до якого переводиться на обслуговування цей договір”;

2) у главі 2:

абзаци перший та другий підпункту “б” пункту 5 викласти в такій редакції:

“б) оригіналів документів, що підтверджують джерела походження гривень:

договору про продаж майна (за винятком майна, у тому числі цінних паперів, яке має статус інвестиції нерезидента в Україні)”;

пункт 6 викласти в такій редакції:

“6. Суб’єкт ринку зобов’язаний робити відмітку на оригіналах документів, на підставі яких фізичними особами-нерезидентами була куплена іноземна валюта, та копіях цих документів, які залишаються в нього на зберіганні. Відмітка має містити дату купівлі іноземної валюти, її суму, а також засвідчуватися підписом відповідального працівника суб’єкта ринку та відбитком його особистого штампа або печатки суб’єкта ринку.

Якщо фізична особа-нерезидент під час подання заяви на купівлю іноземної валюти пред’являє, але не залишає суб’єкту ринку оригінали документів про джерела походження гривень, то суб’єкт ринку зараховує куплену іноземну валюту на балансовий рахунок з обліку кредиторської заборгованості за операціями з клієнтами банку. Іноземна валюта перераховується на поточний рахунок цього нерезидента, а потім з цього рахунку за межі України лише після того, як суб’єкт ринку на оригіналах документів зробить відмітку про її купівлю”;

3) у главі 3:

у пункті 1:

абзаци третій – сьомий підпункту “а” викласти в такій редакції:

“кредитного договору (договору позики), що підтверджує потребу виконання резидентом зобов’язань в іноземній валюті (включаючи проценти, комісійні винагороди, неустойки тощо);

копії кредитного договору (договору позики), засвідченої уповноваженим банком – агентом Кабінету Міністрів України або іншим обслуговуючим банком, що підтверджує потребу виконання зобов’язань в іноземній валюті за кредитами (позиками) в іноземній валюті (включаючи проценти, комісійні винагороди, неустойки тощо) перед нерезидентом – у разі використання купленої іноземної валюти для виконання гарантованих державою зобов’язань за кредитами (позиками), залученими резидентами-позичальниками, або для виконання зобов’язань за кредитами (позиками), залученими державою (далі – гарантовані зобов’язання за кредитами);

реєстраційного свідоцтва до кредитного договору або договору позики (із додатками) (далі – реєстраційне свідоцтво) – якщо переказ іноземної валюти резидентом-позичальником на користь нерезидента з метою виконання зобов’язань в іноземній валюті за кредитами (позиками) потребує реєстрації договору Національним банком;

зовнішньоекономічного договору – у разі використання купленої іноземної валюти для обміну на іншу іноземну валюту згідно з вимогами другого речення пункту 18 розділу I цього Положення.

Резидент, який залучив кредит, позику в іноземній валюті (далі – кредит) від нерезидента шляхом розміщення коштів на рахунок за межами України, має подати уповноваженому банку, який обслуговує цей кредит, довідку Національного банку про обсяг фактично одержаного резидентом кредиту і стан погашення заборгованості за кредитом. Якщо за письмовим повідомленням резидента відкритий ним рахунок за межами України закрито у зв'язку з тим, що кредит від нерезидента отримано і розрахунки з постачальниками за рахунок коштів кредиту здійснено, то резидент з метою купівлі іноземної валюти для виконання зобов'язань за кредитом подає зазначену довідку лише під час його першого звернення до уповноваженого банку”;

абзац третій підпункту “в” викласти в такій редакції:

“договорів, що підтверджують потребу виконання зобов'язань в іноземній валюті”.

абзаци третій – сьомий підпункту “г” викласти в такій редакції:

“договору гарантії (поруки) та/або іншого документа, що передбачає виконання зобов'язань гарантом (поручителем) перед кредитором за боржника; письмової претензії кредитора до гаранта (поручителя) або підтвердження кредитора про невиконання боржником своїх зобов'язань за зовнішньоекономічним договором (у тому числі за кредитним);

довідки банку, що обслуговує кредитний договір, із відомостями щодо суми невиконаних зобов'язань резидента-позичальника, передбачених відповідним кредитним договором та умовами, на яких він зареєстрований Національним банком;

зовнішньоекономічного договору;

документів, які відповідно до законодавства України підтверджують поставку в Україну товарів (з урахуванням особливостей, передбачених пунктом 6 глави 3 розділу II цього Положення)”;

у підпункті “г”:

абзаци третій – восьмий викласти в такій редакції:

“договору гарантії (поруки) та/або іншого документа, що передбачає виконання зобов'язань гарантом (поручителем) перед кредитором за боржника; письмового підтвердження кредитора про виконання гарантом (поручителем) зобов'язань за договором гарантії (поруки) з наданням (якщо кредитор є резидентом) виписки за кредитним рахунком клієнта та копії платіжного доручення або S.W.I.F.T.-повідомлення;

кредитного договору – у разі виконання гарантом (поручителем) зобов'язань перед кредитором-резидентом;

реєстраційного свідоцтва – у разі виконання гарантом (поручителем) зобов'язань перед кредитором-нерезидентом за кредитним договором (договором позики), що підлягає реєстрації Національним банком;

зовнішньоекономічного договору;

документів, які відповідно до законодавства України підтверджують поставку в Україну товарів (з урахуванням особливостей, передбачених пунктом 6 глави 3 розділу II цього Положення)”;

абзаци дев'ятий – одинадцятий замінити одним новим абзацом такого змісту:

“Резидент не має права купувати іноземну валюту з метою розміщення грошового забезпечення (покриття) для виконання зобов'язань, забезпечених гарантією, договором поруки. Резидент не має права купувати, обмінювати іноземну валюту з метою відшкодування гаранту (поручителю) – уповноваженому банку за перераховану ним кредиторі іноземну валюту за договором гарантії (поруки). Резидент виконує такі операції за рахунок власних (не куплених, не залучених у формі кредиту) коштів в іноземній валюті”;

абзаци п'ятий – восьмий підпункту “д” викласти в такій редакції:

“кредитного договору (якщо кредитор є резидентом);

реєстраційного свідоцтва – у разі виконання заставодавцем зобов'язань перед кредитором-нерезидентом за кредитним договором (договором позики), що підлягає реєстрації Національним банком;

зовнішньоекономічного договору;

документів, які відповідно до законодавства України підтверджують поставку в Україну товарів (з урахуванням особливостей, передбачених пунктом 6 глави 3 розділу II цього Положення)”;

абзац третій підпункту “е” викласти в такій редакції:

“договорів та/або інших документів, якими передбачено виконання резидентом таких зобов'язань в іноземній валюті”;

абзаци третій – шостий підпункту “є” викласти в такій редакції:

“постанови господарського суду про визнання боржника банкрутом із зазначенням розміру визнаних судом вимог кредиторів, засвідченої органом, який видав документ, або нотаріусом;

зовнішньоекономічного договору;

кредитного договору (у разі виконання зобов'язань перед кредитором-резидентом);

реєстраційного свідоцтва – у разі виконання зобов'язань перед кредитором-нерезидентом за кредитним договором (договором позики), що підлягає реєстрації Національним банком”;

абзаци третій – шостий підпункту “ж” викласти в такій редакції:

“довідки банку, що обслуговує кредитний договір (договір позики), із відомостями про обсяг фактично одержаного резидентом-боржником кредиту і стан виконання зобов'язань перед нерезидентом-кредитором, передбачених відповідним кредитним договором (договором позики) та умовами, на яких він зареєстрований Національним банком;

кредитного договору (договору позики);

договору доручення, укладеного між нерезидентом-кредитором (довірителем) і резидентом-повіреном, про реалізацію заставленого майна;

документів, які підтверджують реалізацію предмета застави для задоволення вимог нерезидента-кредитора, що є заставодержателем (рішення

суду про звернення стягнення на предмет застави, письмове повідомлення кредитора про порушення забезпеченого заставою зобов'язання, договір про купівлю-продаж предмета застави, інші документи, що підтверджують реалізацію предмета застави)”;

у пункті 2:

у підпункті “а”:

перше речення абзацу сьомого викласти в такій редакції: “документа, що підтверджує фактичне здійснення іноземної інвестиції в Україну в майновій формі (митної декларації)”;

перше речення абзацу десятого викласти в такій редакції: “звіту про оцінку (акта оцінки) ринкової вартості цінних паперів, складеного суб'єктом оціночної діяльності, що є таким відповідно до Закону України “Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні”;

абзац одинадцятий викласти в такій редакції:

“У разі купівлі-продажу іноземними інвесторами цінних паперів на українських фондових біржах замість документів, передбачених абзацами третім і четвертим цього підпункту, дозволяється подавати виписку з реєстру біржових угод (контрактів), укладених за результатами біржових торгів, що підтверджує проведення цих операцій з використанням електронної торговельної системи біржі. Ця виписка має бути засвідчена підписом уповноваженої особи фондової біржі та відбитком печатки біржі (за наявності), а також містити інформацію про умови цих контрактів (номер, дату та вид контракту, предмет торгів, його кількість та вартість, інформацію про учасника торгів та його клієнта – іноземного інвестора, дату виконання контракту тощо)”;

перше речення абзацу шостого підпункту “г” викласти в такій редакції: “документа, що підтверджує фактичне здійснення іноземної інвестиції в Україну в майновій формі (митної декларації)”;

слова “копії”, “копій”, “та його копії”, “та їх копій” виключити;

у пункті 3 слова “оригіналу”, “оригіналів”, “та його копії”, “, та його копії” виключити;

пункт 6 викласти в такій редакції:

“6. У разі підтвердження поставки товарів на територію України електронною митною декларацією суб'єкт ринку здійснює купівлю, обмін іноземної валюти за операціями, визначеними в підпунктах “г” – “д” пункту 1, у підпункті “а” пункту 3 глави 3 розділу II цього Положення, за наявності в електронних реєстрах митних декларацій інформації про митні декларації, що є підставою для ввезення та випуску у вільний обіг товарів на митній території України (крім тимчасових митних декларацій, за якими купівля, обмін іноземної валюти не здійснюється). Наявність зазначеної інформації в електронних реєстрах митних декларацій може підтверджуватися довідкою іншого суб'єкта ринку за підписом уповноваженої особи, яка надається на запит суб'єкта ринку з письмового дозволу клієнта (резидента). Обмін інформацією між суб'єктами ринку здійснюється засобами електронної пошти

Національного банку в порядку та обсягах, визначених в пункті 3 глави 1 розділу II цього Положення”;

главу доповнити новим пунктом такого змісту:

“7. Клієнт має право не подавати реєстраційне свідоцтво в пакеті документів, що є підставою для купівлі іноземної валюти згідно з вимогами підпунктів “а”, “г”, “д”, “е” пункту 1 глави 3 розділу II цього Положення, до уповноваженого банку, що є обслуговуючим банком за кредитним договором (договором позики), зареєстрованим Національним банком. Такий уповноважений банк зобов’язаний самостійно перевірити наявність та умови реєстрації Національним банком відповідного кредитного договору (договору позики) в електронному реєстрі повідомлень про договори, що ведеться Національним банком та доводиться ним до відома обслуговуючих банків”.

3. Пункт 16 розділу III викласти в такій редакції:

“16. Суб’єкт ринку здійснює контроль за обсягами купленої (обмінної) іноземної валюти. Порядок внутрішнього контролю за операціями з купівлі (обміну) іноземної валюти суб’єкт ринку визначає самостійно.

Суб’єкт ринку має право здійснювати купівлю (обмін) іноземної валюти на підставі оригіналів документів (у тому числі електронних документів) або копій в електронній/паперовій формі з оригіналів документів на паперових носіях інформації.

Письмові дозволи, звернення, підтвердження, повідомлення, претензії, подання яких передбачено вимогами цього Положення, можуть подаватися клієнтами в тому числі у формі електронних документів.

Копії документів в електронній формі створюються клієнтом шляхом сканування з оригіналу документа на паперовому носії інформації та засвідчуються електронним цифровим підписом клієнта (для юридичних осіб – підписом уповноваженої особи), накладеним відповідно до вимог законодавства у сфері надання послуг електронного цифрового підпису (далі – електронна копія документа). Електронні копії документів можуть подаватися засобами програмно-технічного комплексу “клієнт-банк”, “клієнт-Інтернет-банк” тощо та повинні залишатися в суб’єкта ринку на зберіганні в електронному архіві.

Копії документів у паперовій формі мають бути засвідчені підписом клієнта (для юридичних осіб-резидентів – підписом керівника або заступника керівника) і відбитком його печатки (за наявності) та залишаються в суб’єкта ринку на зберіганні”.

4. У главі 1 розділу IV:

1) пункт 2 доповнити новим абзацом такого змісту:

“Для проведення валютних операцій на умовах “форвард” уповноважені банки приймають заяву про купівлю іноземної валюти або банківських металів/заяву про продаж іноземної валюти (вільний продаж) або банківських металів до виконання протягом строку, необхідного для виконання такої операції”;

2) абзаци дев'ятнадцятий, двадцятий пункту 3 виключити.

5. Пункт 2 розділу V після абзацу другого доповнити новим абзацом третім такого змісту:

“абзацами другим – четвертим пункту 3 глави 1 розділу II цього Положення”.

Директор
Департаменту відкритих ринків

С. В. Пономаренко

ПОГОДЖЕНО
Заступник Голови
Національного банку України
_____ О. Є. Чурій

(підпис)

“ _____ ” _____ 2016 року

(дата)